

Konservative er lidt mere løse i fugerne, men det ligger jo til dem.

Men vi tror på, at det er ansvarlige partier – og det er seks partier, der står bag – og det var det, der var afgørende for os. Det er derfor, jeg mener, at der er en afgørende forskel på, hvorvidt man tager de små skridt, eller om man vil stå og vente på det store spring fremad. Hvis det er sådan, at man står og venter på det store spring fremad, så kommer man aldrig nogen steder, fordi den situation vil aldrig nogen sinde eksistere.

Derved kommer jeg så tilbage til fru Jette Gottlieb. Jeg synes, det er en fantastisk formulering, som står i Enhedslistens valgprogram om, hvad Enhedslisten vil: Enhedslisten vil slå for enhver forbedring og imod enhver forringelse. Men så bliver det jo en lille smule svært, for når man skal lave sådan en sammenkogt ret som et forlig, så er der normalt lidt af hver slags i. Og derfor har Enhedslisten jo gennem sin praksis automatisk meldt sig ud.

Til sidst vil jeg til fru Pia Christmas-Møller, da man åbenbart kan stille mange mærkelige og mange, skal vi sige, meget spidsfindige spørgsmål fra Folketingets talerstol, sige: Vi er i Socialdemokratiet fuldstændig trygge ved statsministeren; det er jo derfor, vi har ham. Og også ved vores partiformand; det er derfor, vi har ham. Og det er altså samme person, og jeg er helt overbevist om, at statsministeren ikke lider af personlighedsspaltning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Buksti skal have tak for, at vi nu er kommet væk fra den dødssyge søforklaring om, at det var en bemærkning i en kælder, der gjorde, at det blev til et finanslovforlig med V og K. Det er jeg tilfreds med.

Derfor går vi lidt videre i historien. Vi er kendte jo på et tidspunkt i forhandlingerne, at regeringen havde lagt sig fast på, at den ville gennemføre nogle ting, vi ikke kunne være med til, sammen med V og K. Hvad var vores råd så til regeringen? Det var det helt enkle: Flyt efterlønnen og arbejdsmarkedsreformen ud af finanslovforhandlingerne. Gennemfør det på et andet tidspunkt, hvis ikke vi kan forhindre jer i at gøre det. Så kunne vi lave en finanslov som et kludetæppe, som vi gjorde for 2 år siden.

Det var tilbuddet til jer. Vi var faktisk overordentlig fleksible, pragmatiske. Vi sagde: Lad dog være med at lave et kæmpestort finanslov-

forlig. Tag tingene væk, og så gennemfører vi en lille finanslov som et kludetæppe, som vi gjorde for 2 år siden. Efter de sidste bemærkninger her fra hr. Jacob Buksti så skulle man jo nærmest tro, at den socialdemokratiske ordfører har glemt, at vi faktisk har gennemført adskillige store aftaler, herunder pinsepakken, og en aftale om finanslov for 2 år siden. Så selvfølgelig kan det lade sig gøre. Men det var regeringens eget valg, at de gik over til Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget skuffet over, at hr. Jacob Buksti nu også begiver sig ud i manipulationerne med tallene, for hr. Jacob Buksti finder en gruppe af pensionister, som han mener ikke bliver ramt af nedskæringer.

Det er rigtigt, hr. Jacob Buksti, at der i tallene står, at en pensionist med 105.000 kr. i indkomst og 40.000 kr. i husleje ikke taber boligydelse. Det er fuldstændig korrekt, og det har vi heller aldrig bestridt.

Men det er også korrekt – og det er det, der er det alvorlige, hr. Jacob Buksti – at en pensionist med 105.000 kr. i indkomst og 30.000 kr. i husleje, f.eks. en pensionist med en lille smule ATP og en dårlig vedligeholdt lejlighed på Vesterbro, faktisk mister 1.000 kr. om året i boligydelse. Det står i regeringens egne bilag, og derfor er det manipulation, at først fru Lissa Mathiasen og nu hr. Jacob Buksti bliver ved med at forsøge at skabe det indtryk, at almindelige folkepensionister ikke bliver ramt, når det lysende klart fremgår af de bilag, regeringen selv har forsynet Folketingets Boligudvalg med. Det er ikke en ordentlig måde at behandle debatten på.

Jacob Buksti (S):

Til hr. Frank Aaen: Jamen, det er jo fuldstændig guddommeligt. Hr. Frank Aaen står her og siger, at hvis vi bare flyttede efterlønnen og arbejdsmarkedsreformen ud, så kunne vi have lavet noget med Enhedslisten.

Hvad nu hvis det var afgørende for regeringen, at man fik en løsning på efterlønnen og arbejdsmarkedsreformen? Hvad nu hvis det var sådan, at mulighederne for at få en gennemgribende reform ville være større, hvis man havde det inde i forhandlingerne frem for ude? Det kunne jo godt være, at regeringen også havde nogle mål med at lave en finanslovforhandling.